

vedbarende kunne skyde fra os. — Naar jeg nu vender mig til Forslagets Indhold, saa er der her, som ved enhver Toldlov, to forskjellige og hinanden modsatte Synspunkter, der maa tages i Betragtning; paa den ene Side det finansielle Synspunkt, paa den anden Side det industrielle, Beskyttelsespørgsmaalet. Med Hensyn til de almindelige Grundbetragtninger, som for den høie Regjering have været de ledende ved Udarbejdelsen af dette Forslag, er der — foruden hvad jeg allerede har berørt, Simplificeringen af Tariffen — af den høitæredede Finansminister ifjor ved Forslagets Indbringelse i Landstinget og atter idag fremhævet følgende Hovedprinciper: For det Første at lette Indførselen af Raastoffer og Hjælpstoffer til Brug for den indenlandske produktive Virksomhed, for det Andet at lette Indførselen af saadanne Forbrugsgjenstande, der benyttes af Befolkningen i stor Udstrækning, uden at Forbrugen i særlig Grad påvirkes af Velhavenheden, og endelig for det Tredie ikke at formindste den bestaaende Beskyttelse ud over, hvad vedkommende Produktionsvirksomhed kan taale. I samtlige disse Grundbetragtninger er jeg i det Store og Hele enig med den høitæredede Minister. Jeg er ikke enig i, at disse Principer ere bragte til Udførelse i det Omfang, som ønskeligt vilde være; jeg finder, at der i mange Henseender burde være gaaet videre, end der er; men jeg er enig i, at Regjeringsforslaget er inde paa den rigtige Vej; kun altsaa, at det ikke gaar tilstrækkelig langt. Grunden til, at dette ikke sker, er at søge i det fjerde af de Principer, den høitæredede Finansminister har opstillet, det Princip, der har faaet Navn af „Kompensationsprincipet“ — Fordringen om fuld Erstatning for Statskassen, saaledes at denne ikke lider nogen Nedgang i Indtægt ved den samlede Skattereform. De tre første Principer, der angive Retningen af Reformen, billigere jeg, men derimod billigere jeg ikke det sidste Princip, der væsentlig drager Grænsen for dens Omfang. Jeg skal nu først betragte Forslaget fra den finansielle Side og derefter gaa over til Beskyttelsen.

Maa jeg med saa Ord først fremhæve den finansielle Virkning af Forslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt af Regjeringen og nu noget ændret i Landstinget. Jeg vil for Oversigtens Skyld inddele Varerne i tre Grupper, for det Første de egentlige umiddelbare Forbrugsgjenstande, for det Andet Raastoffer og Hjælpstoffer for Produktionen og for det Tredie Fabrikata. Regjeringens oprindelige Forslag gik ud paa for den første Gruppe af Varer at ophæve Tolden paa følgende Gjenstande: Salt, Kis,

Siforierødder, tørret og saltet Fisk, Fjer, Apothekervarer, og at nedsætte Tolden paa Olie, hvilket tilligemed enkelte andre Smaanedsettelse tilfammen bevirkede en Nedgang af halvbanden Million Kr.; for den anden Gruppe at ophæve Tolden paa Stenul, at nedsætte Tolden paa Metallar, Tømmer og Træ samt at hæve den for en Række Smaaartikler, nemlig Ben, Blankværte, Bogtrykkerværte, Salpeter, Sten, Talg, Tran, Tjære, Bøg og tilbels Farvestoffer, hvilket ligeledes androg halvbanden Million. For det Tredie foresloges nogen Nedsættelse paa forskjellige fabrikerede Gjenstande, saasom Dreierarbejde, Glas, Porcellæn, Fajance, Manufakturvarer, Papir, Bogne osv., eller en Nedsættelse af Noget over en halv Million, hvoraf Manufakturvarer alene udgjorde Halvdelen. Tilfammen andrage disse Nedsættelser 3,530,000 Kr. Paa den modsatte Side foresloges Toldforhøielse til et Beløb af 1 $\frac{3}{4}$ Million, nemlig paa Vin, hvorpaa Tolden foresloges fordoblet, Tobak, hvorpaa den forøgedes med to Trediedele, paa Frukt, Kaka, forskjellige Spisevarer, The, Krydderier og en Del Smaaartikler, ialt, som sagt, omtrent 1 $\frac{3}{4}$ Million. Derved blev hele Nedgangen paa Toldafgifterne 1,780,000 Kr., hvortil da kom Halvdelen af Skibsafgiften, eller 400,000 Kr., altsaa for Told- og Skibsafgifter tilfammen 2,180,000 Kr. Som Modvægt herimod foreslog saa Regjeringen at forhøie Brændevinsafgiften til 25 Ore pr. Pot ren Alkohol, hvad der nærmest svarer til den Afgift, som den nuværende Bestatningslov for Brændevin oprindelig har tilsigtet. Ved denne Forhøielse antog man, at der vilde indkomme en Sum af 1,300,000 Kr., hvortil der foresloges en Skat paa Bayersk Öl af 600,000 Kr.; derved blev saa det finansielle Enderesultat en Nedgang for Statskassen af 275,000 Kr. Dog maa hertil bemærkes, at en ikke ringe Del deraf, maaste det Hele, vilde indvindes for Statskassen allerede derigjennem, at Staten selv vilde bespare Told af Kul, Sern og andre Artikler, den benytter til sine Sernbaner, Skibe o. s. v. — I dette Forslag har nu Landstinget foretaget følgende Ændringer, som hverken ere mange eller store. Det høie Landsting har, som alt sagt, overveiet Forslaget overordentlig samvittighedsfuldt, og dette har ikke mindst givet sig Udtryk deri, at det høie Landsting paa vigtige Punkter den ene Gang efter den anden har gjort sine egne Beslutninger om. Saaledes vedtog det f. Ex. ifjor, at Øst skulde være toldfri; iaar er Øst belagt med Told. Ifjor vedtoges det enstemmig, at Sætte skulde være